

[Lone Dybkjær]

end hvis vi nedsætter formelle udvalg osv., dels fordi dette område i modsætning til så mange andre områder er utroligt præget af de holdningsmæssige spørgsmål, og at det derfor kunne være ønskeligt, at parlamentarikere i højere grad blev inddraget.

Det andet er spørgsmålet om Ligestillingsrådet, som vi selvfølgelig føler skal styrkes med ressourcer og kompetence, sådan som der står i dagsordenen, men vi lægger vægt på, at vi får en generel drøftelse af Ligestillingsrådet, dets hidtidige arbejde og måde at fungere på, inden vi låser os fast på, hvordan vi i øvrigt kan styrke Ligestillingsrådets arbejde. Jeg lægger ikke hermed op til en fornyet drøftelse i Folketinget, men måske kan man opfordre Ligestillingsrådets formand til at sikre, at vi får en bred politisk drøftelse, sådan at den kan danne baggrund for en stillingtagen til, hvordan vi kan styrke Ligestillingsrådet.

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg skal bare ganske kort fortælle, at vi, som det også fremgår af præsentationen af forslaget om motiveret dagsorden, vil stemme imod dette forslag. Som jeg har været inde på så mange gange i denne debat, synes jeg ikke, at det er rimeligt, at vi skal bruge en 3-4 timer på denne debat om ligestilling. Jeg synes, at problemer som, at der naturligvis skal være lige løn for lige arbejde, burde være taget ind under en arbejdsmarkedsdebat. Jeg kan ikke se, det er noget, der skal ind under en ligestillingsdebat.

Jeg er modstander af, at vi skal til at bruge flere ressourcer ud over dem, som statsministeren omtaler i sin redegørelse, og som kommer til at dreje sig om 90 mill. kr. Det er immervæk mange penge for et rige, der fattes penge. Dette her har sandelig optaget Folketinget – også statsministerens parti – i en hel time, idet jeg kan forstå, at adskillige gruppe-medlemmer har blandet sig ualmindelig meget. Jeg ville ønske, at statsministeren ville diskutere betalingsbalancen lidt mere. Jeg ved godt, at statsministeren ikke synes, det er særligt smart eller særlig populært. Det her er både smartere og mere populært, men det andet er faktisk langt mere alvorligt.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Når en dagsorden kan samle alt fra VS og alle regeringspartierne til de Radikale, kunne man frygte, at den blev tandløs og fuldkommen ligegyldig. Det synes jeg dog på ingen måde man kan sige om denne her. Jeg synes, at det handlingsplanarbejde, der er foregået, har sikret, at der er rykket noget inde i hovedet på nogle folk – ikke tilstrækkelig mange og ikke tilstrækkelig meget, men der er dog trods alt sket noget. Det, at vi sikrer, at den debat fortsat føres, betyder, at der forhåbentlig kan ske meget mere, således at vi næste gang ikke blot er enige i ord, men også langt hen ad vejen i handling, og at vi også bliver meget mere enige om, hvor meget økonomi der skal sættes bag. Jeg opfatter den sidste pind således, at de ressourcer, Ligestillingsrådet skal styrkes med, naturligvis også er økonomiske ressourcer. På den baggrund synes jeg altså, det er et ganske glimrende dagsordensforslag, som vi selvfølgelig stemmer for, da vi er medforslagsstillere.

Helle Degn (S):

Jeg vil gerne indlede med at takke statsministeren for tilsagnet om at medvirke til en nærmere drøftelse af, hvordan vi får dette arbejde fulgt op, for, som statsministeren også selv har været inde på det, er der et hængparti her, som Nairobiudvalget ikke har fået gjort færdigt. For så vidt angår den nationale del af arbejdsopgaven mener jeg fortsat, at Nairobiudvalget har sin eksistensberettigelse. Derefter eller måske samtidig kan det afløses af den internationale del af denne opgave, som skal løses. Der deler jeg fru Lone Dybkjærs opfattelse af, at ikke mindst den indsats er meget vigtig at følge, da vi bl.a. i de kommende måneder – pr. 1. april 1987, tror jeg det er – mister en post ude i det internationale arbejde, i og med at Danmarks plads i FNs kvindekommision bliver overtaget af en svensk repræsentation.

Angående den pind, der handler om Ligestillingsrådets styrkelse, synes jeg ligesom fru Lone Dybkjær, at det ville være en god idé at sammenkalde til en drøftelse af, hvordan man eventuelt kan styrke Ligestillingsrådet reelt. For det er klart, at man i en dagsorden ikke kan give sig til at formulere en ny sammensætning af Ligestillingsrådet. Man kan heller ikke præcisere en ny kompetence. Det er meget fine mekanismer, der her skal drejes